

אור השבת

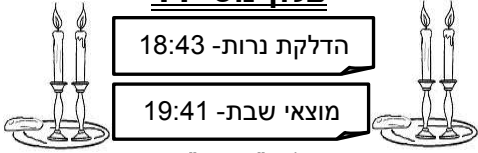
פרשת שופטים

עלון מס' 44

הדלקת נרות - 18:43

מוצאי שבת - 19:41

* עפ"י זמני ת"א

"צוה = ברכה" \ סיפור על הגר"מ אליהו זצ"ל

"מה טעמו של שוחד?"
 (מבוא לסרה התורה על הבינים לקחת שוחד?)
 כיוון שנוטל שוחד מחברו, דעתו מתקרבת אצלו והרי הוא כגופו ואין אדם רואה חובה לעצמו. מהו שוחד? שהוא חד. (שהטות וההקבל) נעשים לב אחד ~ נא ~

באים יחד כמו בביהמ"ק". חשב הרב והמשיך לשאול: "האם אשתך לבושה בצניעות בעת שאתה עושה את הקידוש?" הרכין האיש את ראשו ואמר: "לא". אמר הרב: "אם אתה רוצה ברכה, תגיד לאשתך שהברכה בבית נובעת מהאישה, אם היא תקפיד על צניעות ובעיקר בשבת בעת הקידוש, תבוא לך הברכה". הלך האיש לאשתו ואמר לה את דברי הרב. קיבלה האישה על עצמה ללכת עם כיסוי ראש בקידוש ובכל השבוע כולו. חזר האיש וסיפר לרב את מה שאשתו קיבלה על עצמה. אמר לו הרב: "מעכשיו ירדוף אחרך העושר". וכך היה. אותו אדם הוא היום אחד מהעשירים הגדולים. וגם הוא וגם אשתו זוכרים מאיפה הגיעה אליהם הברכה הזו.

מור"ר הרב זצ"ל סיפר כי פעם הוא היה צמא והלך לשתות סודה בקיוסק. האישה שמכרה בקיוסק לא הייתה לבושה כל צרכה. ובלשוון הרב: "היא הייתה ענייה ולא היה לה מספיק כסף לקנות בגדים ארוכים". הסתובב הרב לברך שלא מול האישה המוכרת. סיפר הרב שאמרה לו המוכרת: "אם אתה לא רוצה לראות נשים לא צנועות- אל תסתובב, שם יש נשים יותר לא צנועות ממני. הרב סיפר כי בא אליו אליו מישוהו עם בעיות קשות של פרנסה. הרב חשב והתבונן ואז שאל אותו: "האם אתה עושה קידוש בליל שבת?", "כן", ענה אותו האיש. "אם כן", שאל הרב, "איני מבין למה אין לך ברכה. הרי קידוש של ליל שבת הוא מקור של ברכה, שבת היא מקור הברכה- ויברך אלוקים את יום השביעי ויקדש אותו". "ברכה וקדושה

עבודת המידות

"ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך...לא תסור מן הדבר...ימין ושמאל" (י"ז, י" - י"א) פירש רש"י: "אפילו אומר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין"

"בכל דוכד דעמי והא שר אורחותי" (משלי ג')

ספר החינוך: יש לשמוע לדברי חכמים גם כשנראה שהם טועים, וטוב לסבול טעות אחת ויהיו הכול מסורים תחת דעתם תמיד, ולא שיעשה כל אחד כפי דעתו, שבוז יהיה חורבן הדת וחילוק לב העם, והפסד האומה לגמרי. **מכאן שטוב לסבול טעות הדיונים ולקיים דבריהם אפילו על ימין שהוא שמאל, שהדיונים וחכמי ישראל הם קיום התורה, הדת, החברה, והאומה כולה שבלעדיהם הוי חורבן.**

מכאן מתבארים דברי הגמרא:

"מעשה ברבי אליעזר שירד לפני התיבה ואמר כ"ד ברכות ולא נענה, ירד רבי עקיבא ואמר 'אבינו מלכנו למענך רחם עלינו' - וירדו גשמים. היו חכמים שמחים. יצאה בת קול ואמרה: 'לא מפני שזה גדול מזה, אלא מפני שזה מעביר על מידותיו וזה אינו מעביר על מידותיו'."

יש לשאול: אם ר"ע מעביר על מידותיו- ודאי שהוא גדול יותר מר' אליעזר שאינו מעביר על מידותיו!

וכך מתבארים דברי הבת קול: אכן, ר"א ור"ע שניהם שווים בגדולתם, אלא שר"ע "מעביר על מידותיו"- גם שהצדק עימו היה שותק ומוותר, מה שלא היה אצל ר' אליעזר שעמד על אמיתותו והכריח תמיד את קיום הצדק שעימו.

ולכן דווקא לר' עקיבא ענו מן השמיים, ולא מפני שגדול הוא יותר אלא מפני שיותר נכון לנהוג כר, וכן מכיוון שר"ע היה מוותר ומעביר על מידותיו מפני קיום החברה, **מידה כנגד מידה,** הקב"ה שומע תפילתו ומוריד גשם בשביל תיקון העולם.

חידת השבוע

"צדק צדק תרדוף?"
 חזונו כתוב
 פעמיים "צדק"?

2' אין אדם אחי'ו

שו"ת - הרב אבינר

ע: לפעמים אני מתרפז ואומר לאנשים מה אני חושב עליהם האם עבד? לשור בפנים?
 ת: עדיף לומר להם בלי כעס.
 ע: דיברתי לטן הרע על משה לרועלת בהיתר גור, והשואה העביר הלאה שלא לרועלת. האם אני אש?
 ת: לא, זו אחריותו, אבל צריך להזהיר מראש.
 ע: יש לי חבר שקרן כרוני שום הערה אינה עוזרת כיצד להתייחס אליו?
 ת: אדם נידון על פי רובו. אולי יש לו מעלות טובות.

עיונים בספר דניאל

פרק י"ב - עמ" באחרית הימים

בשבוע שעבר למדנו שלפני חטאו של אדם הכול היה מרוכז (הזמן, הנשמות וכו'). המטרה שהקב"ה ברא את האדם היא שהאדם יבנה את עולמו הרוחני ויקבל את שכרו בהתאם...

אדם הראשון התנסה בניסיון אדיר, כשהוא לא עמד בו הכול התפרק והתפור מהריכוז שעליו הכול היה מבוסס. מצוות: ליהודים תרי"ג מצוות, לגויים - 7 מצוות, כל אחד לפי שורש נשמתו. הזמן: 6 ימי הבריאה הפכו להיות ששת אלפים של שנים. מוות בעולם: כל אדם צריך לחזור לעפר ולהיבנות חזרה, לא רק הגוף של האדם הראשון אלא של כולנו. ריבוי נשמות: מכיוון שכולנו היינו שם (נשמתו של האדם הראשון אחזה את כל הנשמות העתידיות כפי שצוין בשיעורים הקודמים) כשהאדם הראשון התלכלך מבחינה רוחנית, בעצם, כולנו התלכלכנו ולכן האדם חוזר לעפר ושוב נבנה חזרה. הגמרא אומרת שהיו ארבעה אנשים שמחו רק "בעטיו של נחש", בשל חטא עץ הדעת טוב ורע, כלומר: הם עצמם היו צדיקים גמורים שלא חטאו מימיהם, ולכן לא היו צריכים למות כלל, אך מתו בכל זאת בשל חטא אדם הראשון שבעטיו נגזרה מיתה על האנושות כולה.

בשבוע הבא נמשיך בקברי המארא וכיר מקרוב את בשרו של יצר הרע...

בשלב הראשון איבדנו את המרכז הרוחני שלנו - חיקינו את העמים שמסביב. בשלב השני התפזרו הכוחות שלנו כעם, ולא כווננו עוד לתפקיד שהוצב להם מראש. שני השלבים האלה מבטאים את תחילת המעילה בתפקיד שלנו כעם שבא לספר את תהילת ה'. השלב השלישי מתבטא בהתמכרות והשתעבדות לכוחות זרים שאליהם נמשכנו, ולבסוף, הכוחות האלה משמידים אותם ח"ו.

התהליך שתואר כאן, קיים גם כן במישור האישי ובמישור הלאומי. הקלקול מתחיל תמיד משכחת האמת שלנו ואיבוד זהות, לאחר מכן יש התדרדרות עד לשבירה מוחלטת.

הגלות באה כתוצאה ממצב שבו האדם או העם מפסיקים לחיות במצבם הבריא. היא פועל יוצא של התנהגות מקולקלת, שמביאה בסופו של דבר להרס עצמי.

מילוי התפקיד בארצו הוא מצבו הבריא הטבעי. כאשר אנו מתכחשים לתפקיד ר'פחלים' לכיוונים אחרים, התוצאה הטבעית היא גלות.

המשימה היא - לְגָלוּת (לשון גילוי).

הביטוי לכישלון הוא - היציאה לְגָלוּת (לשון גלות).

"אין לך חוכמה
בחוכמה של דוד ארז
ואין לך יופי
כיופי של יהושלים"
(אבות דרבי נתן פרק כ"ח)

זכות הלימוד בערון להצלחת

יגאל בן סעדיה צבי הי"ו

מזל טוב ליום הולדתך!!

~מערכת "אור השבת"~

פינת ההלכה

מלאכת בורר

כלל בדין בורר: כאשר התערובת שווה בעיניו, ואינו צריך את אחד המינים יותר מהשני, מותר לברור ביניהם, שהרי אין כאן אוכל ופסולת מעורבים.

לשם - סכו"ם: סכינים, כפות ומזלגות המעורבים יחד, מותר לבוררם וליתנם במקומם, אף שאין לו צורך בהם לאלתר אלא לסעודה הבאה, כיוון שאין כאן פסולת ואוכל מעורבים יחד, שהרי כולם שווים בעיניו, שאת כולם אינו צריך עתה.

מתוך

מרכסי חז"ל

פינת האמונה

גאולת עם ישראל

לְגָלוּת (לשון גילוי) או לְגָלוּת (לשון גלות)

כולם זכרו את ירון מהכיתה בתיכון. תלמיד מצוין, ספורטאי מוצלח, חבר אמיתי של כולם. אף אחת לא האמין שהוא ירצה לרצות את הנהגתו...

כשניסינו לשחזר איך הכול התחיל... גידי סיפר איך הוא זוכר את מה שהיה:

"אתם זוכרים את התקופה שהוא התחיל להסתובב עם החבר'ה האלה, 'המעשנים', ככה קראנו להם, אלה שאף אחד לא העיז להתקרב אליהם?" כולם הנהנו לחיוב, "הוא רק רצה לנסות קצת, לראות איך זה, לבדוק ולחזור. לאט לאט הוא התמכר וכבר היה קשה ליצור איתו קשר. הוא נעשה עייף ועצבני. כבר לא הכרתי אותו. הוא היה ממש 'שבר כלי', התכנס בתוך עצמו, הסתגר. כששלחו אותו למוסד השיקומי הזה הצטערתי שלא עזרתי יותר, אבל הוא היה חייב את זה, לצאת מכול הגועל נפש שהוא שקוע בו. הלוואי שהוא יחזור אלינו מהר..."

הסיפור הזה אולי קצת קיצוני.

אבל דיכו נוכל להבין את המשמעות של הגלות

עם ישראל ישב בארץ ומצבו הרוחני והפיזי היה בשיא מעלתו. הבעיות התחילו כשהתרבות של העמים מסביב החלה להשפיע על העם.

שאלות מהפרשה

1. "על פי 2 עדים או 3 עדים יזמת המת". מה הקושי בפסוק זה?
2. מאיזה פסוק למדים שממתנינים לביצוע גזר דין מוות עד לרגל?
3. איזה דברים אסור למלך להרבות? מה הדמז לכך?
4. לאיזו מטרה כותב לו המלך שני ס"ת?

משוובות

1. אם מספיקים 2 עדים, מותר להכיר 3 עדים!
2. מהפסוק: "וכל העם ישמעו ויראו".
3. א- כסף, סוסים ונשים. ראש תיבות: כסף האלף-כסף, סוסים, אישה!
4. סדר אחת- נשאר בבית גנבו, והספר השני נובע אש.